

KRIISIN SIUNAUS II

Kriisi syntymälahjana

Aadamin ja Eevan jälkeen kaikki ihmiset ovat syntyneet ”kriisien maailmaan”. Lähtökohdat ovat olleet onnettomat. Ihmiset ovat syntyneet Jumalan vihollisen (Saatanan) maaperälle. Tässä ihmisen pitäisi löytää onnensa! Entisenä paratiisin asukkaana ihmisellä on kaukainen muisto ja kaipaus kadotetusta onnesta, mutta hänellä ei ole mitään mahdollisuuksia päästä muinaiseen onnen tilaan. Realistinen tulevaisuudennäkymä: kriisistä kriisiin!

Yhden ihmisen kautta

Raamatun mukaan sekä lankeemus että sovitus tulivat ”yhden ihmisen kautta”:

”Niinpä siis, samoin kuin **yhden ihmisen lankeemus** on koitunut kaikille ihmisille kadotukseksi, niin myös **yhden ihmisen vanhurskauden teko** koituu kaikille ihmisille elämän vanhurskauttamiseksi; sillä niinkuin **yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta** monet ovat joutuneet syntisiksi, niin myös **yhden kuuliaisuuden kautta** monet tulevat vanhurskaiksi” (Room.5:18,19).

Kristus on avain

Jumala on rakkaudessaan kuitenkin avannut jälleen ”paratiisin portit”. Porttien avaaminen Golgatalla oli äärettömän työläs ja kallis toimenpide. Vain äärimmäinen rakkaus voi lähteä tällaiseen uhraukseen!

Se on todistettu (MOT)

Monet ovat kokeneet ja todistavat: paratiisi on auennut!

”Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: **”Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista”** (Joh.1:45).

”Niin mä löysin jo elon lähtehen, Siksi kulje en enää etsien. Siinä onnen ja levon täyden sain. Siell` on kaikilla sijaa vielä vain” (HLV 152:7).

Martti Luther 10.11.1483 - 18.2.1546

Tornikokemuksen aikaan Lutherin työhuone oli luostarin tornissa. Ajankohta on edelleenkin kiistanalainen.

Tornikokemus

Tämän kokemuksen myötä Luther syntyi uudesti. *”Tornikokemuksella on ollut Lutherin elämässä niin käänteen tekevä merkitys, että sitä on voitu verrata Paavalin Damaskon-elämykseen” (Kares, Luther, s.349).*

Tämä johti Lutherin teologisesti aivan uusille urille: *”Silloin tunsin itseni suorastaan uudestisyntyneeksi, ja uskoin astuneeni avatuista porteista paratiisiin” (mt.s.353).*

”Ilmeistä on, että tornikokemus on ollut aivan yht`äkkäinen murros ja selvyyteen pääseminen. Uusi tieto on yllättäen vallannut Lutherin sielun” (367).

*”Sinä hetkenä uuden elämän voima tulvehti hänen rasittuneeseen sydämeensä. Hän tunsu itsensä kokonaan uudestisyntyneeksi. **Paratiisin suljetut portit avautuivat** hänen ikävöivän katseensa edessä. Koko Raamattu kirkastui aivan kuin uutena ja toisenlaisena kuin ennen” (371).*

”Moni kilvoitteleva sielu Lutherin jälkeen on tavallaan joutunut kulkemaan saman ahdistusten tien ja tekemään saman ihanan löydön” (373).

*”Luther joutui siltä kohdalta vähitellen tuohon uuteen näkemykseen: **simul iustus et peccator**, samalla kertaa vanhurskas ja syntinen. Se on tila, missä kristitty jatkuvasti, joka päivä elää: kadotettu ja tuomittu, mutta Kristuksessa armahdettu...Tämän `uuden` vanhurskauttamisopin yksinkertaisena ja valtavana sisältönä oli `sola fide, sola gratia, solus Christus`, pelkkä usko, pelkkä armo, pelkkä Kristus” (373,374).*

Paratiisi kriisin jälkeen

Tämä on tietysti aivan samaa kuin pääsiäinen pitkäperjantain jälkeen! Nämä kuuluvat kiinteästi yhteen, mutta järjestys on tämä.

”Minut ympäröi kauhut erämaan, Eikä tuskaani nähnyt ainutkaan. Lailla Eliaan maahan lankesin, Kun en jaksanut enää kauemmin” (HLV 152:5).

”Veisuunjohtajalle; Daavidin virsi. Hartaasti minä odotin Herraa, ja hän kumartui minun puoleeni ja kuuli minun huutoni. Ja **hän nosti minut ylös turmion kuopasta, lokaisesta liejusta**, ja asetti minun jalkani kalliolle, hän vahvisti minun askeleeni. Hän antoi minun suuhuni uuden virren, kiitoslaulun Jumalallemme. Sen näkevät monet ja pelkäävät ja turvaavat Herraan” (Ps.40:1-4).

Kirkko kriisissä

Kirkon kriisi on kestänyt satoja vuosia. Merkittävä paalu kirkon historiassa oli kirkon muuttuminen ”kansankirkoksi” 300 – luvulla. Tämä oli valitettava periaatteellinen ratkaisu. **Tämä oli kirkolle ”kotikutoinen kriisi”!** Tätä ennen kirkko oli ollut valtiovallan taholta painostuksen alainen vähemmistökirkko. Se oli samalla ollut marttyyrikirkko. Jeesus torjui Saatanan valtatarjouksen:

”Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä tuokiassa kaikki maailman valtakunnat ja sanoi hänelle: **”Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon. Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun.”** Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ”Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaman Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman'” (Luuk.4:5-8).

Kirkko lankesi samaan tarjoukseen ja kiusaukseen 300 – luvulla. Tämä merkitsi luopumista Jumalan sanasta, luopumista alkuseurakunnan kirkkomallista (ekklelesiasta) ja luopumista apostolisesta uskosta.

Jumalan herraus kirkossa vaihtui ”kansanvaltaan”. Aluksi katolinen kirkko ruhtinaineen hallitsi **rautaisella kirkkokurilla**. Tällä ei ollut mitään tekemistä raamatullisen seurakuntakurin kanssa. **Se oli sokean kirkon sokeaa toimintaa!** Kirkko halusi päästä päättämään myös maallisesta vallasta; ja samalla hylkäsi oman tehtävänsä. Se halusi alistaa valtansa alle jopa kuninkaita ja keisareitakin. Marttyyrien veri virtasi: ehkä 50 miljoonaa uskovaan surmattiin. Näin seurakunnasta oli tullut alkuseurakunnan ”irvikuva” - ja Perkeleen kätyri.

Myöhemmin kirkon luonne muuttui; populismin ohjailemana se halusi kansaa mukaan päätöksen tekoon. Kirkko ajautui yhä kauemmaksi Jumalan sanasta:

*”Ei ole muuta johtajaa, ei luoja,
kuin kansa kaikkivaltias.”*

Suomen ev.lut. kirkossa on luopumus viime vuosikymmeninä ollut ilmeistä ja voimakasta: 1970 – luvulla politiikka tuli kirkkoon, 1986 – naispappeus astui voimaan, 1992 – uusi liberaalinen raamatunkäännös. Tänäpä ovella odottaa

homoparien vihkiminen. Teologinen tiedekunta toimii luopumuksen **primus motorina**.

Aina 300 – luvulta kirkon luopumus on merkinnyt kriisistä kriisiin kulkemista! Kirkon kriisi on kulminoitunut ”saarnan kriisissä”. Raamatullinen parannussaarna on korvattu vallitsevan tilanteen vanhurskauttamisella ja - kansan siunaamisella.

”Koska he, koska he vievät minun kansani harhaan, sanoen: 'rauha!', vaikka ei rauhaa ole, ja katso, koska he, **kun kansa rakentaa seinän, valkaisevat sen kalkilla**” (Hes.13:10).

Muutamit Jumalan miehet ovat yrittäneet muuttaa kirkon turmiollista suuntaa – turhaan: OSMO TIILILÄ, URHO MUROMA, UURAS SAARNIVAARA jne. Heitä ei ole kuitenkaan kuunneltu!

ISRAEL KRIISSISSÄ

Kun kriiseistä on kysymys, Israel (Jumalan valittu kansa) on erikoisasemassa:

”Niin Mooses sanoi Aaronille: ”Tämä tapahtuu Herran sanan mukaan: Niissä, jotka ovat minua lähellä, minä osoitan pyhyteni ja kaiken kansan edessä kirkkauteni” (3. Moos.10:3).

”Sillä **aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta**; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaiset?” (1. Pet.4:17).

”Mutta minun kansani ei kuullut minun ääntäni, eikä Israel noudattanut minun mieltäni. Niin minä annoin heidän mennä pois sydämensä paatumuksessa, he saivat vaeltaa omien neuvojensa mukaan. Oi, jospa minun kansani minua kuulisi ja Israel vaeltaisi minun teilläni, niin minä pian masentaisin heidän vihollisensa ja kääntäisin käteni heidän vihamiehiänsä vastaan. Ne, jotka Herraa vihaavat, matelisivat hänen edessään, ja heidän kohtalonsa kestäisi iankaikkisesti. Mutta kansaansa hän ruokkisi parhaalla nisulla; minä ravitsisin sinua hunajalla kalliosta” (Ps.81:12-17).

Pakkosiirtolaisuus

Israel joutui toistuvasti lähtemään pakkosiirtolaisuuteen tottelemattomuutensa tähden. Toisaalta Jumala pitää huolta kansastaan, mutta toisaalta se myös rankaisee luopiokansaa – raskaamman jälkeen. Jumalan isälliseen hoitoon kuuluu myös kuritus:

”sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa” (Hebr.12:6).

Holokausti

Hitlerin Saksan vainoissa juutalaisia kuoli 6 miljoonaa. Tällöin toteutui juutalaisten huuto Jeesusta ristiinnaulittaessa:

"Pilatus sanoi heille: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?" He sanoivat kaikki: "Ristiinnaulittakoon!" Niin maaherra sanoi: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin sanoen: "Ristiinnaulittakoon!" Ja kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli yhä yltyi, otti hän vettä ja pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: "Viaton olen minä tämän miehen vereen. Katsokaa itse eteenne." **Niin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle"** (Matt.27:22-25).

Israelin lopunajan kriisi

"Katso, minä teen Jerusalemin juovuttavaksi maljaksi kaikille kansoille yltympäri, ja myös Juudan kohdalle se on tuleva Jerusalemiä piiritettäessä. Ja sinä päivänä minä teen Jerusalemin väkikiveksi kaikille kansoille: kaikki, jotka sitä nostavat, repivät pahoin itsensä; ja **kaikki maan kansakunnat kokoontuvat sitä vastaan**" (Sak.12:2,3).

Jumala ratkaisee tämän kriisin Israelin hyväksi; kansa kokee herätyksen ja uudestisyntymisen:

"Sillä minä en tahdo, veljet - ettette olisi oman viisautenne varassa - pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus - **hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista"** (Room.11:25,26).

"Mutta sinä päivänä minä tahdon hävittää kaikki pakanakansat, jotka hyökkäävät Jerusalemiä vastaan. **Ja minä vuodatan Daavidin suvun päälle ja Jerusalemin asukasten päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet. Ja he valittavat häntä, niinkuin valitetaan ainokaista, murehtivat häntä katkerasti, niinkuin murehditaan katkerasti esikoista.** Sinä päivänä pidetään Jerusalemissa suuret valittajaiset, niinkuin olivat Hadadrimmonin valittajaiset Megiddon laaksossa. Ja maa pitää valittajaisia, kukin sukukunta erikseen: Daavidin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Naatanin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, Leevin huoneen sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen, siimeiläisten sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen. Kaikki muut sukukunnat, kukin sukukunta erikseen ja heidän naisensa erikseen" (Sak.12:9-13).

Maailma kriisissä

”Maa tyhjentämällä tyhjenetään ja ryöstämällä ryöstetään. Sillä Herra on tämän sanan puhunut. Maa murehtii ja lakastuu, maanpiiri näantyy ja lakastuu; kansan ylhäiset maassa näantyvät. Maa on saastunut asukkaittensa alla, sillä he ovat rikkoneet lait, muuttaneet käskyt, hyljänneet iankaikkisen liiton. Sentähden kirous kalvaa maata, ja sen asukkaat syystänsä kärsivät; sentähden **maan asukkaat kuumuudesta korventuvat**, ja vähän jää ihmisiä jäljelle” (Jes.24:3-6).

”Maa murskaksi musertuu, maa halkee ja hajoaa, maa horjuu ja huojuu. Maa hoippuu ja hoipertelee niinkuin juopunut, huojuu niinkuin lehvämaja. Raskaana painaa sitä sen rikkomus, se kaatuu eikä enää nouse” (Jes.24:19,20).

”Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt jumalattomain ihmisten tuomion ja kadotuksen päivään. Mutta tämä yksi älköön olko teiltä, rakkaani, salassa, että "yksi päivä on Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta niinkuin yksi päivä". Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. Mutta Herran päivä on tuleva niinkuin varas, ja **silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat**. Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa, teidän, jotka odotatte ja joudutatte Jumalan päivän tulemistä, **jonka voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!** Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu” (2. Piet.3:7-13).

